

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

men havde ikke det eksakte tal present, hvorfor denne udgiftspost ikke blev anført i bladet.

Må jeg sluttelig gentage, at det er min opfattelse, at man ikke med rimelighed kan sammenligne administrationsudgifterne i det gamle og nye kunstfond. Det gamle fond beskæftigede sig kun med udsmykningsopgaver, mens fondet efter den nye lov skal arbejde for billedkunsten i sin helhed og tilige for litteratur og musik. Det bør være klart, at de ansvarlige, der administrerer fondets midler, på en helt anden måde bliver engageret i arbejdet og derfor må have den tid, de ofrer, rimeligt betalt.

Af *Vivike* til landbrugsministeren (10. juni 1965):

„Er det fortsat ministerens mening, at Ulvedybet skal afvandes?“

Jeg stiller spørgsmålet, fordi jeg finder, det vil være urigtigt at bruge penge til et landvindingsarbejde, hvis fordel er tvivlsom ud fra landbrugsinteresser, når det synes at være klart, at det vil være til megen skade for vort fiskerierhverv og for fuglelivet.

Landbrugsminister *Chr. Thomsens* svar (16. juni 1965):

Uden i øvrigt at komme ind på forhistorien om afvandingsplanerne for Ulvedybet — idet denne formentlig er bekendt af de interesserede — skal jeg meddele, at jeg i 1961 fra landvindingsudvalget modtog indstilling om, at der søges godkendelse hos finansudvalget til en gennemførelse af projektet i sin helhed, d. v. s. foruden landarealernes afvanding også en udtørring af Ulvedybets vandområde på ca. 785 ha.

Jeg var indstillet på at søge sagen fremmet, dels fordi gennemførte jordbundsundersøgelser og de af statens jordlovsudvalg udførte afvandingsanlæg på tilsvarende arealer ved Klavsholm og Hvolgaard har godtgjort, at vandarealerne i Ulvedybet efter en tørlægning vil være velegnede til kultivering til landbrugsformål, dels fordi fiskeriministeriet havde opgivet sin modstand mod sagen, og dels endelig fordi der var gjort op med naturfredningsinteresserne gennem fredningsmyndighedernes afgørelser.

Imidlertid har jeg i februar d. å. modtaget fornyede henvendelser fra naturvidenskabelige, naturfredningsmæssige og jagtlige organisationer om en fornyet overvejelse af sagen, og jeg har iværksat en undersøgelse af de økonomiske og andre konsekvenser ved en udeladelse af vandområdet af projektet. Resultatet af denne undersøgelse, der forventes at foreligge i nærmeste fremtid, vil blive drøftet med de pågældende organisationer og forelagt for de interesserede lodsejere.

Af *Thisted Knudsen* til landbrugsministeren (15. juni 1965):

„Vil ministeren foranledige, at der vedrørende den påtænkte automobilvej i Asserbo Plantage ikke træffes nogen bindende disposition, før jeg har haft mulighed for eventuelt at fremsætte et forslag om sagen i folketinget?“

Landbrugsminister *Chr. Thomsens* svar (21. juni 1965):

Som følge af bl. a. Øresunds forurening og befolkningstilvæksten i hovedstadsområdet er presset på Sjællands Kattegatkyst tiltaget stærkt. For at lette adgangen til badestrand for den store befolkningsgruppe, som ikke har sommerhus, har statsskovvæsenet udlagt parkeringspladser ved kysten i Liseleje vest for det militære område og i Tisvildeleje, hvorimellem der ligger ca. 8 km af Danmarks bedste badestrand med klitter, skov og hede bagved. Disse parkeringspladser er ikke længere tilstrækkelige, men der opstår jævnlige i sommertiden kaos især ved og i Liseleje, og der har derfor gennem de sidste 5-6 år været stærke ønsker fremme om udvidet badeparkering og bedre færdselsforhold. Fredningsplanudvalget har foreslået en stærk udbygning, nemlig til op mod 5.000 biler, af parkeringspladsen ved Liseleje, således at det meste af plantagen ved denne by beslaglægges til parkeringsområde. Så stærk en udvidelse, som i øvrigt naturligvis ikke er populær hos grundejerne i Liseleje, forudsætter en ny særlig stikvej udgående fra den kommende hovedlandevej, Halsnæsvejen, som imidlertid ifølge vejmyndighedernes oplysning tidligst kan ventes færdig om 5 år.

For at afhjælpe den akutte situation er det nu tanken samtidig med en mindre